

(ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ)

AZİZ RAFAIL**ÖN SÖZ**

Mitilini'de (Midilli adasında) yeni şehit (yeni şehit = Osmanlı zamanında, zorla Müslüman olmaksızın ölümü tercih edenlere denilir) Aziz Rafail'dir. Harika kerametleriyle Yunanistan'ı ve tüm dünyayı sarstı ve hâlâ da sarsmağa devam etmektedir. Senelerce bilinmiyordu. Mitilini'nin Karies'teki antik manastırında dolaşıyordu. Onun hikâyesi pek yakın zamanda öğrenildi. Kendisi ve diğer şehitlerin de nerede metfun olduklarını bariz bir biçimde insanlara gösterdi.

Aziz Rafail, Yunanistan'ın batı ucunda bulunan, İthaki adasında, 1410 yılında dünyaya geldi. Hıristiyan'ca bir eğitim aldı. Büyüdüğünde subay oldu. Ancak, onun hedefi din adamı olmaktı. Kısa bir süre içerisinde, İstanbul Patrikhanesi'nde piskopos yardımcısı yerine oturdu. Fakat, onun yükselişi, Yunanistan sınırlarının dışına çıkmaktadır. İtalya'nın Ferrara kentinde, Fransa'nın Paris ve Morle kentlerinde yapılan teolojik toplantılarda yer alır. Orada onun bilge kişiliği parlamaktadır.

İstanbul'un fethinden sonra, arkadaşı Nikolaos ile birlikte, Yunanistan'ın öbür ucundaki Mitilini'nin Karies bölgesine ulaşır ve orada münzevi hayata atılır. Fakat, 1462 yılında Türkler tarafından boğazi kesilir ve manastırı da yakılır. Onun canlı mevcudiyeti ölümüyle kesintiye uğramamaktadır. Üst üste gelen görünüşüyle, halk onun defnedildiği yeri öğrenir ve onun tarihî hayatını da bilmiş oluyor. Onun son derece güzel faaliyeti o kadar belirgin bir biçimde sürdürülüyor ki, insan aklı, onun yaptığı ve yapmakta olduğu sayısız kerametler karşısında inanmakta güçlük çekmektedir.

Kötü durumda olanlara teselli verici melek oluyor. Dinsizlerin susamış ruhunu sulayan tatlı siması. Bugün, yaşadığımız bu teknoloji çalkantılı zamanında canların aradıkları Aziz.

İsa Mesih, hayatın kaynağı olduğunu bize öğretti. İsa Mesih'e doğru giden yoldaki Hıristiyan süreç bize fazilet için galibiyeti getirecektir. Bu da, derin acımızda bir oyuncak olmamız için. Böylece de, İsa Mesih'in nazik mevcudiyeti, acının, sancının ve de kötü talihin yanında bulunmaktadır. Her tarafa ışık saçmaktadır. Günümüzde, mucize ve kerametlere karşı şüphesi olanların kalplerini ve kısır kalmış ruhlarını sevgi ve imanla doldurmaktadır.

Bugün, faaliyet gösterdiği Karies manastırı, halk tarafından ibadet amacıyla ziyaret edilmektedir. Çünkü, imanlı iş arkadaşları vardır. Arkadaşı Nikolaos ile saygılı şehit İrini.

Aziz Rafail, zamanımızın stresinden kurtulmamıza yardımcı ol. Etrafımıza senin sevgi denizini saç. Bizde, meydana gelen çaresiz yaraların iyileşmesi için yardımcı ol. Senin sonsuz ululuğun bizi bırakmayacağını biliyoruz. Çok yakın zamanda, senin sevimli ziyaretine nail olacağız.

Aziz Rafail'in hayatı

1. Doğumu ve kökeni

Aziz Rafail, zengin bir Hıristiyan ailesinden ve İthaki adasındandı. 1410 yılında dünyaya geldi. Babası Dionisios Laskaridis ve annesi de çok saygın bir insan olan Maria idi. Önceleri adı Georgios idi ve büyük bir Hıristiyan eğitimi aldı.

Daha sonraları, 35 yaşlarına vardığı zaman Bizans ordusunda subay oldu. Fakat, kısa bir süre sonra subaylığı bıraktı ve Rafail adıyla keşiş oldu. Kısa bir süre sonra onu, Atina'da Agiu Dimitriu tu Lumbadiari kilisesinde (Filopapu anıtı ve Adrianu kapısına yakın) papaz ve vaaz veren papaz olarak buluyoruz. Orada sürekli bir şekilde nasihat edip Ortodoksluğu sabitleştirmek için çaba gösteriyordu. Bu kilisede onun ikonası mevcut olup bugüne kadar kendisine saygı gösterilmektedir.

2. Öğrenmeye susamış

İstanbul Patrikhanesi onun bu faaliyetini, eğitimini ve çalışkanlığını kısa zamanda takdir etti ve piskopos yardımcısı papaz şeref sıfatıyla arhimandrit olarak tayin etti.

Büyük teolojik eğitimini, Patrikhane'nin temsilcisi olarak katıldığı İtalya ve Fransa'daki çeşitli konferanslarda ispatladı. O zamanlarda, İtalya'da, bazı papa taraftarı Yunanlılar, kiliselerin birleşmesi yönünde faaliyet gösterip, bu suretle Doğu Kilisesini küçük düşürüyorlardı. 1438 yılında, İtalya'nın Ferrara kentinde yapılan sözleşme ona sinotta Rafail da oradaydı. Onun mükemmel ve bilge epikeremleriyle Papa'nın haksız isteklerini çürütmeyi başardı. Böylece, düşüncelerinin berraklığının açığa çıkması sağlanmış oldu.

3. Nikolaos ile tanışması

O zamandan sonra, Patrikhane, onun kıymetini anlamış olup, onu, Fransa'nın Paris ve Morle şehirlerinde yapılan toplantılara, çeşitli teolojik görevler için gönderdi. Morle'de, Thessaloniki (Selânik) şehriden Nikolaos adında bir öğrenciyle tanıştı. Nikolaos'u, o Hıristiyan eğitimiyle derinden etkilemiş oldu. O kadar ki, dünya hayatını bırakıp, Allah'ın sözünü insanlara anlatarak, onun yolunu tutmağa karar verdi. Rafail, onun bu fedakârlığını takdir ederek, onu önceleri keşiş ve sonra da diyakoz yaptı. O zamandan sonra birbirleriyle çok sıkı arkadaş oldular ve hiçbir zaman birbirlerinden ayrılmadılar.

4.Mitilini (Midilli) adasında mülteci

Kısa bir süre sonra, Fatih Sultan Mehmet'in askerî üstünlüğü karşısında, Bizans Devleti'nin başkenti olan İstanbul, 1453 yılında Türklerin eline geçti. Kılıçtan geçirmeler, yağmalama ve ateşe vermeler Yeditepeli şehrin (İstanbul) her tarafına ve yavaş yavaş Trakya'ya da yayılmıştı.

O zaman, yıkımın fırtınasından herkes kaçmaya çalışıyordu. O tarihlerde, Rafail ile Nikolaos Trakya'da olup, Aleksandrupoli'den (Dedeoğaç), o vakit işgal altında olmayan, Lesvos (Midilli) adasına diğer bazı mültecilerle hareket ettiler. Bir vapurla oradaki Thermi limanına, 14 Mart 1454 tarihinde vardılar. Onlar, yabancılar arasında yabancıydılar.

O vakit, bir inziva yeri bulma konusunda bilgi istediler. Thermi eşrafından olan Vasilios ve öğretmen Theodoros, onlara İera Moni ton Genethlion tis Theotoku manastırını verdiler. Bu manastır, Mitilini'den 14 kilometre uzaklığında Karies tepesindeydi. Orada, Ruvim adında, sadece bir keşiş inzivada olup kısa bir süre sonra vefat etti. Rafail, bu manastırda başkeşiş oldu. Orada, Stavros adında başka bir keşiş de vardı ve onunla beraber idiler.

5. Manastırın tarihi

Önceleri, Karies manastırı hem büyük hem de zengindi. Tahttan indirilen ve sonra da devamlı kalmak üzere Karies'e yerleşen Bizans İmparatoriçesi Atinalı İrini tarafından 800 yılında inşa edildi. 803 yılında vefat ettiğinde çok güzel olan bu manastırı bıraktı. Bu manastır, 1235 yılına kadar rolünü oynadı. O zaman, Kriti'den (Girit) gelen Türk korsanlar tarafından yakılıp harap edildi.

O yıllarda, manastırın başrahıbesi Olimpia idi. Babası da Peloponisos'tan (Mora) bir papazdı. Babasının ölümü kısa zamanda

annesini de ölüme götürdü. Böylece de kendisi 10 yaşında yapayalnız kalmış oldu. O zaman, Karies'te başrahibe olan teyzesi Dorothea'nın yanına gönderildi. 19 yaşına vardığında da rahibe elbisesini giydi. 25 yaşına ulaştığında, manastırın başrahibesini oldu. O manastırda 30 tane rahibe mevcuttu.

11 Mayıs 1235 tarihinde, kötü emelli Türk korsanlar bu tarihî manastıra hücum ettiler. Bu büyük hücumun sonucu, büyük kargaşa, öldürmeler ve ırza geçmeler oldu. Bazı rahibeler dağa kaçmakla kurtuldular. Bazıları korkularından delirdiler. Bazıları insafsızca katledildiler, çünkü onlar, ırzlarını korumak istemişlerdi. Türklerin bu vahşetin sınırları yoktu. Efrosini adında oldukça yaşlı ve felçli olan bu rahibeyi bir ağaca astılar ve onu diri diri yaktılar.

Rahibe Olimpia'nın kaderi ise daha da kötüydü. Çünkü o, manastırı korumak için orada kalmıştı ve bu olay da onları son derece kızdırmıştı. Türk sadistler, başrahibenin işkencesine bir başlangıç olarak, yanan büyük mumlarla onun bedenini yaktılar. Sonra da, kızgın iki çiviyi kulaklarından geçirdiler. Diğer bir kızgın çiviyi de çenesine geçirdiler. Devamında, onun bedenini, yirmi büyük çivi ile bir tahtanın üzerine çivilediler. Onların bu menfur eylemi, manastıra ateş vererek ve hiçbir şeyi ayakta bırakmamakla tamamlandı ve böylece de onların geçtiği yerde her şey yerle bir olmuş oldu. Sonuç olarak, eski kilisenin tümü yıkıldı ve sadece Theotoku manastırının temelleri kaldı.

Bu manastır 150 yıl kadar bir zaman için böyle harap bir hâlde kaldı. Çünkü, artık rahibelerin orada kalmaları için cesaretleri yoktu ve böylece de bu manastır erkekler manastırı oldu. O kara yıllarda, yerli ve yabancı rahipler onu ayakta tuttular. Ta ki sonunda onu tamir edecek bir hayırsever kadın çıktı. Melpomeni adında dindar bir kadın tüm varlığını sarf ederek manastırı tamir ettirdi.

Bu kadın sosyetik bir kadındı. Malını da, fakirleri hiç düşünmeden harcıyordu. Ancak, böyle, iyi olmayan bir hayat yaşadığı için Allah ona ceza verdi. Akindinos adındaki oğlunun ayağı ansızın ağrımağa başladı. Acısını dindirmek hiçbir doktora nasip olmadı. O zavallı anne, ümitlerini kaybetmedi ve oğluna çare arama maksadıyla her tarafa gidip dolaşıyordu. Sonunda Karies'e vardı. Orada, Theotoku manastırındaki ayazmanın suyuyla oğlunun ayağını yıkar yıkamaz, hasta oğlu tamamen iyileşti. Melpomeni, adağını tuttu ve Akindinos'u manastırda bıraktı. Akindinos, o manastırda murakıp görevini üstlendi. Kendisi de, ölene dek, orada sade bir evde yaşadı. Bu bayan, oradaki başrahibe, arkasında MELPOMENİ yazılı güzel bir koltuğu da hediye etmişti.

6. Türkler karşısında yılmayan başrahip Rafail

Aziz Rafail, bu tarihî manastırda bir başrahip olarak sadece 8 yıl yaşadı (1454-1462). Ansızın, Fatih Sultan Mehmet'in fethetme tutkusu, vahşi Türk askerleri güruhunu adayı alma niyetiyle yollamakla, manastırın o sakin hayatı sarsıldı.

O zaman, Mitilini'nin (Midilli) kuşkulanmayan insanların başına birçok kötü hâller geldi. Sopa ile dayak yemeleri, ırza tecavüz etmeler ve öldürülmeler. Dahası da, adadaki Yunan kökenli nüfusun din değiştirmesi bile istendi. Ancak insanlar, canlarının tüm güçleriyle karşı koydular. Silahlara sarılıp güç dengeleri çok farklı olan bir mücadeleye başladılar. 17 günlük kahramanca karşı koymadan sonra, saldırganlar tarafından adanın tahrip ve işgal edilmesi sonucunu getirdi.

Türkler, ilk altı ayda manastıra dokunmadılar. Ancak, Nisan 1462 tarihinde, Thermi'de, Türklere karşı bir hareket vuku buldu. Hıristiyanlar da saklanmak için Karies'e çıktılar. Çünkü, olacıklardan korkuyorlardı. Öğretmen Theodoros da manastıra sığınanlardandı. Keza, eşraftan Vasilios da ailesiyle birlikte manastıra sığınmıştı. Böylece manastır, gerillacı sığınağı hâline geldi şüphelerini üzerine çekmiş oluyordu. Bunun için de, İsa Mesih'in temsili mezarını kiliseden çıkarma töreninin bittiği an, Büyük Cuma günü akşamı, hiddetlenmiş Türkler oraya vardılar. Başrahibe ısrarla, gerilla saklayıp saklamadığı konusunda kendisine sorular soruldu. Başrahip, ihbar etmek istemediğinden, sadece, kendi bedenini almalarını söylüyor ve ruhuna hiçbir zaman dokunamayacaklarını onlara anlatıyordu.

Gerillaların nerede saklandıklarını söylemeleri için tüm keşişleri tutukladılar. Ancak, murakıp Akindinos ile rahip Stavros kaçmayı başardılar. Büyük Cumadan Paskalyadan sonraki Pazartesiye kadar, bazı bilgiler elde etmek için, onları müthiş işkencelere tabi tuttular. Ancak, onlardan hiç kimse bir bilgi vermedi ve onun için de tümünü Salı günü kestiler.

7. Rafail'in azap dolu ölümü

Rafail'in müthüş çilesi, ellerinin arkada bağlanmasıyla başladı. Onu, sakalından tutarak sürüklüyor ve acımasızca kendisine vuruyorlardı. Bir an için ayağa kalkarak ve göğsünde taşıdığı istavrozu göstererek yüksek sesle onlara, o ve diğerleri bunu hiçbir zaman inkâr etmeyeceklerini söyledi. Devamında, onu bir ceviz ağacına ters astılar ve yirmi dört saat kadar bir zaman kendisini dövdüler.

Sonra onu o ağaçtan indirdiler ve beline kadar elbiselerini çıkardılar. Kendisinden diz çökmesini istediler. Bu pozisyonda iken de beş tane

vahşi adam (iki Müslüman, bir Laz, bir Çerkez ve bir tane de Türk-Arnaut) ağzından başlamak üzere çenesini testere ile kesmeye başladılar. Daha sonraları da bu çene, bedeninin kalan kısmından daha ötede bir yerde bulunmuştu. Sonuç olarak, Paskalyadan sonraki Pazartesi günü on ikiye çeyrek kala onu kestiler.

8. Nikolaos ile diğer Hıristiyanların çilesi

Nikolaos'u, Rafail'in karşısında ve daha küçük olan bir ceviz ağacına astılar. Sonra da onu acımasızca dövdüler. Sevdiği başrahibin testere ile kesildiğini görünce dayanamadı, çok da zayıf bünyeli olduğu için ve ilk süngüler kendisine saplandıktan sonra dayanamayarak kalp sektesinden dolayı orada can verdi.

Hıristiyan ve keşişler, gerillaları ele veren Sveyçer adında bir Alman doktorun yüzünden çekmedikleri işkence kalmamıştı. Onun için de Türkler onlara acımasızca işkence ettiler. Öğretmen Theodoros ve eşraftan olan Vasilios ailesiyle birlikte, yakalanmayı önlemek için çiftliğinde saklanıyorlardı. Ancak, Türklerin geldiğini öğrendikleri zaman, ne olur ne olmaz diyerek, keşişlere haber vermeğe gittiler. Çünkü, Türklerle dolu bir kayığın köydeki limana yanaştığı haberi yayılmıştı. İpiros bölgesinden olan öğretmen, ailesiyle bayram yapmak için, her Büyük Cuma günü köyüne gidiyordu. Ancak, bu defa kaçmaya zamanı olmadı ve Türkler onu yakalayıp başı ayakları arasında olarak kendisini öldürdüler.

Sonra da eşraftan Vasilios ve ailesine sıra geldi. Ailesini oluşturanlar da karısı Maria, on iki yaşındaki kızı İrini, on bir aylık oğlu Rafail ve yeğeni Eleni idi. Türkler, kudurmuş köpekler gibi üzerlerine atıldılar. Karısı Maria'nın kucağından küçük Rafail'i kaptılar. Başkeşişin vaftiz ettiği bu küçük Rafail'i ayaklarıyla çiğniyorlardı. Zavallı anne, oğlunu kavrayabilmek için üzerlerine hücum ediyordu. Ancak, onlar hiçbir şeyi hesap etmiyorlardı. Sonunda da o çocuğu ayaklarıyla ezdiler. Sonra da on iki yaşındaki İrini'yi aldılar. Ona da müthiş işkenceler yaptılar. Onun ağzına sıcak su döküyorlardı. Ailesinin gözleri önünde, önce bir elini sonra da bir bacağını kesip attılar. Fakat, yaptıkları bu vahşete doymadılar. Onu büyük bir küpe koyup diri diri yaktılar. Annesi, kızının bu vahşi çilesine dayanamayarak kalp sektesinden vefat etti. Sonra da Türkler, Eleni'yi korkunç bir şekilde işkenceye tabi tuttular. Eleni, Vasilios'un yeğeni olup 14-16 yaşlarında ve üstüne öksüzdü. Onun için de onun yanındaydı. Vahşice yediği dayak yüzünden vefat etti ve onun için de adı şehitler listesine kaydedildi. Başkeşiş Rafail'in sıkı arkadaşı olan bir doktor, bu testereyle kesme olayını görünce delirdi ve intihar etti. Trajik bir konu da, Vasilios'un son kurban oluşuyla ve onu

parçalamalarıyla bu şekilde son buldu. Başka yapacakları herhangi bir şey de kalmadığı için, Türkler manastırı 9 Nisan 1462 tarihinde havaya uçurdular ve oradan uzaklaştılar.

9. Başkeşiş ve diğer şehitlerin toprağa verilişi

Ertesi gece, bazı dindar Hıristiyan kadınlar, murakıp Akindinos ve rahip Stavros ile beraber, Thermi'den de kör olan 112 yaşında yaşlı bir papazı aldılar ve gizlice Karies'te onların naaşlarını defnettiler.

O zaman, yaşlı papaz, diz çökerek ayazmaya yakın bir yerde, bu şerefli şehitleri son defa görmek için gözlerinin açılması için dua ederek Allah'tan istemesiyle sarsıcı bir sahne oluşmuştu.

Allah, bu yaşlı papazın arzusunu yerine getirdi. Gözlerini bir ışık doldurdu ve aşırı kandan dolayı tüm ayazmayı kıpkırmızı gördü. Yüreği paralanmış bir durumda ağladı ve onun gördüğünü başka birinin görmemesini istedi. Oraya buraya dağılmış olan cesetler, bedenden ayrılmış başlar, fal taşı gibi açılmış gözler, yanmış cesetler. Başrahip, yanmış olan kilisenin içinde, diğerleri ise kilisenin haremünde defnedildiler.

Yaşlı papaz, bu sevimsiz defnetme görevini yerine getirdikten sonra Thermi'ye gitti ve dokuz gün sonra kendisi de vefat etti. Akindinos ile Stavros, etrafta olan dağlarda saklanıyorlardı. Ancak, Türk askerleri Stavros'u yakaladı ve onu öldürdüler.

10. Naaşlarının bulunması

Nisan 1462'de öldürülen Rafail, keşişler ve diğer Hıristiyanlar, geçici olarak bilinmezlikte kaldılar. Hiç kimse, o bölgede cereyan eden o korkunç dramı bilmiyordu. Fakat, çok defa, dev bir papazın, geceleri o harap olmuş kilisenin kalıntılarında buhurla gezdiğini görüyorlardı.

Keşişin bu sık sık görünmesinin sırrını da Aziz Rafail, aşağıdaki hadiseyle çözmek istedi.

Aggelos Rallis ailesi, tarlasının içinde kalan eski harap olmuş olan Meryem ana kilisesini düzeltmek istedi. 1 Temmuz 1959 tarihinde, işçiler, harap olmuş olan kilisenin temellerini açmağa başladılar. Kilisenin ortasını kazarlarken, derinlemesine ilerleyen ve bir yassı taş kapatan bir taş buldular. İşçiler, bu yassı taş kaldırdıklarında, altında bir mezar keşfettiler. O mezarın içinde hiç çürümemiş bir insan cesedine ve de 30 santimetre daha ötesinde de bir insan başına rastladılar. Fakat, o başın alt çenesi yerinde yoktu. Ölünün elleri çaprazlamaya göğsünün üzerinde bağlıydılar. Ağzı da, üzerinde bir haç çizilmiş olan bir kiremitle

kapalıydı. İşçiler, ne yapacaklarını bilmez bir durumda, kemikleri bir ağacın altına koydular.

Orada, yedi yaşında küçük bir çocuk da var olup başın kemiklerini kırdı. Sonra da, işçilerden Tsolakıs adında biri, çocuğun bu yaptıklarına karşı kızdı ve ona küfür ediyordu. O zaman, kemiklerin içinde bulunduğu çuvalı yerden aldı ve onu ağaca asmak istedi. Ancak, çok garip! Çuvalı, aşırı ağırlığından dolayı kaldırmıyordu. Çuvalı tuttuğu eli de işlemez hâle geliyordu. Sonra da çuvalı diğer eliyle tuttu. Fakat, diğer eli de aynı akıbete uğradı. İçinden geldiğince istavroz çıkardı ki yirmi yedi senedir istavroz çıkardığı yoktu ve çuval hemen bir ağaç yaprağı gibi hafifledi. Böylece de çuvalı büyük bir kolaylıkla ağaca asabildi.

Yapılan kazı çalışmalarında, antik Hıristiyan kilisesi kalıntıları bulundu. Ancak, Thermi'den hiç kimse, orada defnedilmiş insanların olduğunu hatırlamıyordu. Meryem ana'nın doğumunda ise, her Paskalya sonrası Salı gününde, o kilise yerine çıkıp büyük bir pınal ağacı altında âyin yapmaya devam ediyorlardı.

Daha yaşlıca olanlar, önceleri oralarda keşişlerin yaşadığını ve de Türklerin onları kılıçtan geçirdiğini söylüyorlardı. Hatta da diyorlardı ki, bazıları, yaşlı bir keşişin, çan ve ilâhî seslerin geldiği yeri buhurla tütsülediğini ve kilisedeki bu yerin, "keşiş" adıyla hayaletli olduğunu söylüyorlardı.

Paskalyadan sonraki Salı günü orada senlerce panayır yapılıyordu. Ancak, Türkler bu panayırı iptal ettiler. Fakat Hıristiyanlar, bu kiliseyi ziyaret etmekten ve orada ibadet etmekten hiçbir zaman çekinmediler. Bilinmeyen bir sebep onları oraya bir mıknaş gibi bu tarihî yere çekiyordu, sanki bir şey bulmak istercesine.

11. Aziz Rafail'in bazı görünmeleri

Aziz Rafail, bir Aziz olarak, insanlar arasında bu kadar çok defa görünmesi, belki de seyrek rastlanan bir olaydır. Aziz Rafail'in görünmelerinden bazılarını aşağıda zikredeceğiz.

Aziz Rafail'in mezarı bulunduğu vakit, Efthimios Tsolos adındaki köyün papazını, mezarın üzerinde Teslis duası yapması için çağırdılar. Ancak, ölünün adının kim olduğunu ve kime rahmet okumasını bilmediği için bu teklifi reddetti. Fakat, gece olduğunda, papaz rüyasında ölüyü gördü ve ölünün adının Rafail olup kendisinin de İthaki adasından olduğunu söyledi.

Nitekim de bir gün, imansız Tsolakıs o ıssız kilisecikten geçerken, ansızın papaz cüppeli bir insanın o tarafa geldiğini gördü. Ona konuştu, fakat cevap almadı. Yine ona konuştu, fakat yine onun sesine cevap vermedi. Sonra eline silâhını aldı ve onu öldürmeye hazırlanıyordu.

Fakat, o kişi, duman gibi önünden kayboluverdi. Zavallı ne yapacağını Őaşırmıřtı. Bu korkulu anı sadece karısına söyledi.

Sonra da kilisecik inşa edilirken, Tsolakis'in karısı, kocasına yemek almağa giderken, bir mum yakmak için kiliseye girdi. O döküntülerde dev cüsseli bir papaz gördü. Korkusundan da büyük bir çığlık attı. Bu hadiseyi köyüne gidince söyledi. Herkes de, o yerin hayaletli olduğunu söylüyordu. Aynı gece, rüyasında, siyah elbiseli bir kadın ona şöyle dedi: Kilisede gördüğü o keşiş, hayalet değil de gerçek bir keşiş olduğunu, orada münzevice yaşadığını, Türkler tarafından kılıçtan geçirildiğini, bu yerin Meryem ana ve de Azize Paraskevi'nin anısına inşa edilmiş olduğunu, onun için de artık mum değil de hiç sönmeyen bir kandil yakması gerektiğini kendisine söyledi.

Aynı dönemde, Aziz Rafail, Vasiliki Ralli adındaki bayanın rüyasında da görünür. Aziz Rafail, o harap olmuş kiliseciğin yerinde bir zamanlar, hücreleri de olan bir manastırın var olduğunu ona söyler. Orada üç tane keşişin yaşadığını da ona bildirir. İki tanesi bir hücreye girdiğinde, üçüncü kişi, elinde çalıdan yapılmış bir çelenkle ona yaklaştı ve istediği dinsel sırrı görmek için kiliseye girmesini ondan istedi. İçeri girdiğinde de duvarlarda resmedilmiş ikonalar gördü. Solda Meryem ana'nın doğum günü, sağda Azize Paraskevi ve oraya yakın da mermer bir levha. O mermer levhanın üzerinde "PREVANTORİO" (çocuklar için bir tedavi merkezi benzeri) ki bu da Melpomeni tarafından 1433 yılında kurulmuştu.

Yeni kilisecik inşa edildiğinde, Rallis ailesi, bu kiliseciği 8 Eylülde hizmete açmasını peder Efthimios'tan isteme kararını aldı. Bunlardan hiç kimse bu kutlama kararından haberi yoktu. Ancak, Mirsini adında bir kadın, rüyasında, kilise çanlarının Paskalya'da çalmaları gibi çaldıklarını gördü ve insanların da "İsa Mesih yeniden dirildi" bağırdığını duydu. Ne olduğunu sordu ve ona da Karies'in Meryem anasının yere indiğini söylediler. Gözlerini gökyüzüne doğru kaldırdığında da, bir bulutun ve bir kadının uçtuğunu ve şöyle dediğini gördü: Ertesi gün Karies'te yortusu olduğunu ve herkesin de oraya gidip ona secde etmelerini istedi. O da o zaman şöyle bağırmağa başladı: "Meryem anam, Meryem anam". Ona konuştu ve kendisine şöyle dedi: Kendisine yaptıkları yeni evde bayram yaptığını ve oraya gidip ona secde etmesini istedi. Ertesi gün orada âyin yapılacağını öğrendi ve onun için de kendinden geçmiş bir hâl aldı.

Orada yapılan âyine, o imansız Tsolakis gitmedi. Kilisenin hareminded dolaşıp duruyordu. Oradaki kazı çalışmalarında buldukları kemikleri kilisede muhafaza etme olayıyla alay ediyordu. Âyinin bitişinden sonra da kilisenin hareminded bir dans yapıldı. Ancak o, artık müziğin sesini duymadığı için ansızın oynamayı kesti, o sağır olmuştu. Sanki birileri

onu kovalarmışçasına koşmağa başladığında, birilerinin onu itip kaktığını hissetti. Kimin olduğunu görmek için arkaya baktığı zaman, önünde Aziz Rafail'i gördü. Aziz Rafail ona ağır sözler söyledi, çünkü o, sabah Aziz Rafail'in kemikleriyle alay etmişti.

Tsolakis, felç olup yere düştü ve küçük çocuk gibi ağlamağa başladı. Allah'tan onu affetmesi için dua ediyordu. Günahkâr olduğu için de Meryem anadan onu kurtarmasını da istiyordu. O vakit, gerçekten de önünde Meryem ana ve Azize Paraskevi göründüler. İki de, imansızlığı yüzünden onu azarlamağa başladılar. Tsolakis, bir kurşun gibi ağır biriydi. Tam 11 erkek kişi onu zorlukla kaldırdılar. Papaza da, kendisine konuşan iki kadının, Meryem ana ile Azize Paraskevi'nin olduklarını, akıl koyması için, kendisine de üç gün felçli kalacağını söylemişlerdi. Dahası da, siyah gömlek giymesi gerektiğini, oruç tutması ve komünyon alması lâzım olduğunu, bir de, 40 gün süreyle kilisedeki kandilleri yakması istenmişti. Komünyon aldıktan üç gün sonra iyileşti. İmansızlığı kendisine zarar verdiğini tespit etmişti. Ancak, onun örneği, birçok imansızın hizaya gelmesine yardımcı olmuştu.

Aziz Rafail tekrar tekrar bayan Rallis'in rüyasında da görünüyordu. Aziz Rafail onun midesine istavroz çıkartmakla onu tedavi etmişti ki o kadının midesinden şikâyetleri vardı. Kilisecikte bulunan kemiklerin ona ait olduğunu ifşa etmişti. Adının Rafail olduğunu, Karies manastırında keşiş olduğunu ve Türkler tarafından kılıçtan geçirildiğini söyledi.

Diğer bir kadına da, kilisenin altında, Aziz Rafail'in koymuş olduğu bir ikonanın bulunduğunu Meryem ana kendisine söylemişti.

Bu müddet zarfında, başka bir kadın da Aziz Rafail'i rüyasında gördü. Vasiliki, karar verdiği gibi, Moria'da bulunan, papaz Vasilios'a gidip günah çıkarma teşvikinde bulundu. Vasiliki, diğer kadından, Aziz Rafail'in ikinci emrini duyunca şaşakaldı.

Ertesi gün Vasiliki, Moria'ya gidip olayların tümünü papaz Vasilios'a anlattı. O zamana da, yaşlı papazın heyecanından gözyaşı döktüğünü gördü ve onu haklı çıkardı. Kendisinin de bir rüya görmüş olduğunu ve onu ziyaret edene kadar o rüya tabir edilemez cinstendi, ta ki onu görene kadar.

Papaz, ışıklı bir dairenin gökyüzünde uçtuğunu ve bilinmeyen bir dağa vardığını gördü. Gökyüzünden aşağıya doğru bir ışık aydınlık saçarak iniyordu ve melekler de etrafında uçuşuyorlardı. O vakit orada çok büyük bir haç şekillendi. O zaman, siyahlara bürünmüş bir kadına, o dağın nerede olduğunu sordu. Cevap olarak da, o dağın Thermi'de bulunduğunu ve ertesi günü de daha çok şeyler öğreneceğini söyledi. Böyle de oldu.

Meryem ana da Vasiliki Rallis'e göründü. Manastırın hayatı, Aziz Rafail'in yaşamı, Hıristiyanların baş kaldırışı, başdiyakoz Nikolaos, İrini, öğretmen ve Meryem ana'nın ikonasının saklı olduğu yer hakkında yeni şeyler de kendisine söyledi, ancak, bunları bulmak için mücadele ve dua gerekir dedi.

Vasiliki, rüyasında daha iki rahip gördü ve birinin Aziz Rafail olduğunu hemen tanıdı. Onun için de, gerçekten Meryem ananın ikonasının olup olmadığını ona sordu. Aziz Rafail, gerçekten Meryem ananın ikonası olduğunu söyledi ve onu temin etti. Ancak, zamanın gelmediğini söyledi. Dahası da, diğer keşişin başdiyakoz Nikolaos olduğunu bildirdi. Onun kemiklerinin bulunamadığını, bu gencin çektiği zulümleri ve genel olarak da bütün hayat hikâyesini ona anlattı.

Aziz Rafail'in alt çenesi hâlâ bulunmuş değildir. Onun için de, Aziz Rafail, Maria Tsolaki'nin rüyasında görünmüştü. Maria'yı kilisenin arka taraflarına, Aziz Rafail'i kestikleri yere götürmüş, oralarını kazıp başının kalan kısmını bulma arzusunu ifade etti. Gerçekten de bu kadın kocasıyla birlikte Karies'e gitti ve neresini kazmak gerektiğini ona söyledi. Bir buçuk metre derinliği kazdıktan sonra, toprağın içinde, iki dişi olan alt çeneden bir parça buldu. Buldukları bu kemik parçasına pek de önem vermeyerek, Maria onu bir an için eline aldı, fakat, tiksiniyerek bir ağacın altına o çene parçasını atıverdi. O gece, Aziz Rafail rüyasında göründü ve kızmış bir hâlde, çeneden tiksiniemesi gerektiğini ona söyledi. Çünkü o çene onundu ve o çeneyi Türkler başını kestikten sonra atmışlardı. Onun için de Hıristiyanlar, naaşını gömerlerken onu bulamamışlardı. Çenesinden tiksineceği yerde, onu almasını, yıkmasını ve diğer kemiklerinin muhafaza edildiği sandığa koymasını tavsiye etti. Böyle de oldu.

Keza, Aziz Nikolaos da ince yapılı, sevilen bir insan ve her zaman da yanında sarışın kızcağızın olduğu, biri olarak birçok kişinin rüyasında göründü. Öyle ki, Azize Paraskevi'nin sanki çocukluk yılları sanılıyordu. Ancak, Meryem ana, Vasiliki Ralli'ye manastırın tüm tarihçesini ve keşişlerin çektikleri cefaları ona ifşa etmişti. Aziz Nikolaos'un çektiği cefayı inceden ince anlattı. Görünen o küçük kız ise İrini idi. O, eşraftan olan kişinin kızı olup canlı canlı yakılmıştı.

Aziz Nikolaos'un kemiklerini bulmak için, haremin sol tarafını kazmağa karar verdikleri zaman, Maria Tsolaki, bazılarını burada kılıçtan geçirdiler ve bazılarını da pişirdiler, diyerek güldü. Bir şaka gibi yaptığı bu müşahede Aziz Rafail'in hoşuna gitmedi. Onun için de gece olduğu zaman kızmış bir hâlde rüyasında göründü, onu elinden tuttu ve salladı. Sonra da, hepsinin ölene kadar çektikleri çileleri ve acıları ona hatırlattı.

Şimdi de İrini'nin kemiklerinin bulunduğu bir anda, diri diri yakılışı esnasında çektiği acıyı unutup üstüne gülüyor.

Ertesi gün, Nisan ayının dokuzuncu günüydü. O tarihte manastır yanmıştı. Böylece de küçük kilisenin hizmete açılışına karar verdiler. Oysa Meryem ananın ısrarı ve muvafakati sekiz Eylül içindi. Keşişlerin kılıçtan geçirildikleri günün yıldönümü sabahı, iki kız kardeş rüyalarında Meryem ananın ağladığını gördüler. Niçin ağladığını sordukları zaman da, her sene aynı günde ağladığını onlara ifşa etti. Önceden Georgios adını taşıyan o büyük rahip için ağladığını söyledi. O iki kız kardeşe, Aziz Rafail'in defnini gösterdi. Onun tabutunu on iki genç delikanlı tutuyordu. Dahası da, küpün içinde bulunan kemiklerin, İrini'ye ait olduklarını ve İrini'yi Türklerin diri diri yaktıklarını söyledi. Aziz Rafail, Vasiliki Ralli'ye görüldü ve kayyumlardan isteği, sadece âyin yapmaları olmayıp, aynı zamanda hedik de dağıtmalarını istedi.

Bu arada, Aziz Rafail, Mirsini'ye de başka bir keşişle görüldü ve diyakoz Aziz Nikolaos'un mezarının olduğu yeri ona gösterdi. Yağmurlu bir günde onu bulacaklarına temin etti.

Aziz Nikolaos'un mezarının bulunması için büyük mücadele verildi. Çünkü, Aziz Rafail tarafından yönlendirilen birçok kadının gösterdiği yer hem çok taşlık ve düz olmayan bir yerdi. Kayyumlar da, hiçbir şey bulamama korkusu karşısında, alaycı yorumların başlamasından korktukları için, sürekli bu işi erteliyorlardı.

Ancak, Maria Tsolaki'nin ısrarı üzerine, ki orada bir kadının ağladığını rüyasında görmüştü, üzerinden geçip onu çiğnediklerini söylediği için orasını kazmağa başladılar. Çok şükür ki, bu defa şanslıydılar. XIV. asra ait bir ikona buldular. Bu ikonada, bir tarafta Meryem ana vardı, diğer tarafta da Taksiarhis Arhangelos vardı. Dahası da, antik kilisenin kalıntılarını da bulmuşlardı. Yağmur yağdığı bir günde, sürekli kazarak, aç, çamurlar içide bir hâlde, Aziz Nikolaos'un naaşını bulmak için heyecan dolu bir durumda ve de meraklıların alaycı yorumları altında işlerine devam ediyorlardı. Sonunda da, Aziz Nikolaos'un hiç dokunulmamış ve büsbütün iskeleti bulundu. Aziz Nikolaos'un iskeletinin bulunuşu, inananları tatmin etti, inanmayanların ise ağızlarını kapattı. Aziz Nikloas vakit kaybetmeden kilisenin çanını çalar, bunu da bir kadın, Aziz Nikolaos'un papaz cüppesi içinde sarılı olduğu bir durumda gördüğünü söylüyor.

Metropolit ona inandı. Çünkü, o cahil kadın, rahipleri gömerken papaz cüppeleri içinde onları diktiğini bilmiyordu. Keza, Hıristiyanlar Aziz Rafail'i defnetmeyi yetiştiremediklerini ona ifşa etti. Sebebi de, defnetmek için uzun zamanları olmadığını ve Türkler tarafından yakalanma tehlikesi olduğunu da söyledi.

Meryem ananın ikonasının bulunması gecikmişti. Onun için de, Aziz Rafail erkeklere ve bilhassa da kadınlara görünüyordu. Ancak, bu ikonayı bulmaları için terleyeceklerinin altını her zaman çiziyordu. Başka bir defasında, Maria Tsolaki ile konuşurken, tabii ki rüyasında, iki ikonanın bulunduğu dair kendisini temin etti. İkonalardan biri, kilisenin haremindedir, diğeri ise kilisenin içinde. Maria, zeytin ağacının altında kazdıklarını ve maalesef hiçbir şey bulmadıklarını Aziz Rafail'e söyledi.

Hele şükür, 1961 yılında Başkilise (Metropol) ilgilendi ve kazı çalışmalarına eski kilisenin haremindedir başladı. Ancak, birinci günde hiçbir şey bulamadılar. Kazı işlerine ikinci gün de devam ettiler. O zaman, Aziz Nikolaos'un mezarının yanında, başı kesilmiş ve ayakları hizasına konulmuş bir iskeletli mezar bulundu. Elleri kesilmiş ve çaprazlamaya başı yanına konulmuş, ağzında ise Bizans dönemine ait bir kiremit parçası vardı. Kiremit parçasının üzerinde üç tane haç vardı. Kostas Psirakis ise rüyasında Theodoros öğretmeni gördü. Mezarın ona ait olduğunu temin etti ve aradıkları ikonanın Kutsal Masa'ya yakın olduğunu söyledi.

Azizler, birçok kişiye göründüler ve Karies'teki kiliseciği yıkılmaları gerektiğini söylediler. Çünkü, onun altında ikona şehitlerin mezarlarının olduğunu söylediler. Fakat, bu kiliseciğ Vasiliki Ralli inşa ettirdiği için bu yıkma işini kabul etmiyor ve karşı koyuyordu. Başkilise (Metropol), nihai karar almış ve kazı çalışmaları için yeterli para bulunmuyor bahanesini öne sürdü. Aziz Rafail, gece olduğunda, Vasiliki Ralli'nin rüyasına girip, bu davranışı için onu azarladı ve yüzüğünü bile satabilir, ancak, kazı çalışmalarının sürmesi gerektiğini ona söyledi.

İşte o zaman kilisenin yıkılmasıyla kazı çalışmaları başladı. Beyin kızı İrini, rüyasında Vasiliki Ralli'yi, neresini kazmaları gerektiği hususunda onu yönlendirdi. Haremin sağ tarafını kazdıklarında Aziz Rafail'in mezarını buldular. Mezardan, az miktarda naaşıyla birlikte çok tatlı misk kokusu etrafa saçıldı. Orada diz çöktüler ve ona secde ettiler.

Gece olduğunda, mezarı yanında sabaha kadar uyumadan kaldılar, yerin altından gelen sesler işittiler ve onlar da bu seslerden çok korktular. O zaman Başkiliseye (Metropole) haber verildi ve kazı çalışmalarına başlandı.

Kısa sürede küçük çocuğa ait bir mezar bulundu. Daha sonraları, bu mezarın, bir baş ile on tane yarı yanmış omurla birlikte İrini'ye ait olduğu tespit edildi. Küçük mezarın yanında bir de büyük mezar vardı ki o da, Vasilios beyin mezarıydı. Ağzında, üzerinde haç çizili bir kiremit mevcuttu. Aynı mezarda, karısı Maria'nın da naaşı vardı.

Yine Aziz Rafail'in yönlendirmesiyle, bir zeytin ağacının arkasında bir sığınak buldular. Zeytin ağacını kökünden söktüler ve yedi metre

derinliğinde ayazmanın kuyusuyla bir Konstantin altını bulundu. Bu altının üzerinde 4B (4V) kazılıydı. Daha sonraları şöyle açıklandı: “Vasilev vasileon voitha Vasilevusan = Kralların kralı, İstanbul’a yardım et”. Daha da kazı çalışmalarına devam ettiklerinde, aşağıya doğru giden merdivenleri keşfettiler. Sonunda da, antik kilisenin tabanından altı metre derinliğine inildiğinde, bir yassı taş ve toprakla tıkanmış olan etrafında da üç tane delik. Bu yassı taşı çıkardıklarında, yer altında, yontulmuş bir geçit görüldü. O geçit o kadar büyüktü ki, bir insan ayakça yürüyebiliyordu. Geçit, bir viraj yapıp antik kilisenin vaaz kürsüsüne açılan kapının altında bitiyordu. Taş döşemeli abidenin üzerinde de Aziz Rafail uzanmış bir durumdaydı. Boğazına geçirilmiş siyah bir ip vardı. Elleri ise çaprazlamasında göğsü üzerindeydi. Bedeni de siyah bir papaz cüppesiyle örtülüydü. Bir çeyrek boyunca, on beş yirmi kişi bu şahane manzaraya bakıyordu.

Aziz Rafail’in yönlendirmesiyle, Kanellos adındaki işçi, kutsal mihrabı yıktı, dar bir yerden geçti, antik kilisenin tabanının altında XIV. asra ait ve İsa Mesih’i tasvir eden bir ikona buldu. O ikonanın üzerindeki İsa Mesih’in resmi de, kiliselerin kubbelerinde resmedilene gibiydi. İsa Mesih çok kıvrımlı elbise giymekte, sağ eliyle insanları takdis ediyor ve sol eliyle de göğsü üzerinde İncil’i sıkarak görünmekteydi. Piskopos yardımcısı papaz oraya vardığı zaman, o kutsal naaşı aldı, onu yıkadı ve temiz beze sardı.

Son olarak, bu Türk katliamı (1462) hadisesinden kurtulan tek kişi olan Akindinos, o da sırasıyla Maria Tsolaki’ye görünüp manastırın bütün tarihçesini, annesi Melpomeni için ayazma ile olduğu tedavi, başrahip Rafail’in ve tüm keşişlerin kılıçtan geçirilmeleri ve kendisinin defnedilişini de anlattı.

Aziz Rafail’in tekrar tekrar görünmesi devam eder ve Aziz Rafail’in kiliseye götürdüğü bir kadın da peder Pahomios’un kendi âyinini yazdığını gördü. Bu kadın ertesi gün kiliseyi ziyaret eder ve gördüğü rüyayı ona ifşa eder. O da olumlu bir biçimde gülümsedi. Gerçekten, Aziz Rafail için, hiç yorulmadan dört günden beri ilâhiler yazdığını kabul etti. Ancak, bu kadının rüyası ona şaşkınlık yarattı ve durmadan ağlamağa başladı.

Bu geçen zaman içerisinde, Aziz Rafail’in sürekli görünmeye devam ettiğini ve yardıma muhtaç olanlara yardım ettiğinin yeni yeni itirafları mevcuttur. Bu da, Harikliya Karageorgiu adında, yetmiş beş yaşındaki bir yaşlı kadının söylemiş olduğu hikâyeye, bunu apaçık desteklemektedir.

Bu olay, on beş on altı yaşlarındayken kendisinde vuku buldu. Kadın, Mitilini’nin (Midilli adası) Molivos köyündendi. Ebeveyni onu hizmetçi olarak Mitilini’ye gönderdi. Ancak, kendisine hizmette bulunduğu kadın

onu yaya olarak Thermi'ye yolladı. Orada zeytin toplasın ve kendisine de gündelik verecekti. Efendisi de olan kâhya, akşam olduğunda, zeytin dolu çuvalları eşekle taşımamasını istiyordu. O gün, ansızın çok şiddetli bir yağmur yağdı ve eşek de kalkmamak üzere yere yığıldı. Eşeği kaldırmak için sürekli onu çekiyordu. Umutsuzluğundan dolayı çağırdı, bağırdı, ama nafiye. Sonra da yine: “Meryem anam beni kurtar, meleklerim, bana acıyınız!” diye bağırdı.

O vakit, büyük cüsseli bir papaz, antik giyinişli, önüne çıkıverdi ve ona da Türkçe olarak şöyle bağırdı: “DUR”. O da korkusundan donmuş bir durumda durdu. Çünkü, bu kişinin Türk olduğunu sanmıştı. O ise, Hıristiyan olduğunu ve adının da Rafail olduğunu kendisine söyledi ve onu temin etti. Zeytin dolu çuvalları büyük bir kolaylıkla eşeğe yükletti. Hem de onları hiç bağlamadan. Bu çuvallar, semere yapıştılar. Sonra da gülümseyerek Yunanca olarak, korkmamasını ve dosdoğru gitmesini tavsiye etti. Kısa süre sonra önünden kayboldu ve o insanın bir aziz olduğunu anlamış oldu.

Aziz Rafail'in naaşının bulunuşundan önce, rüyasında, kendisine yardım eden kişiyle aynı yüz olduğunu görmüştü. O kişi despot giyinişli idi ve kendisini de Thermi'ye davet etmişti. Kısa bir süre sonra, naaşının, Karies'te bulunduğunu öğrenmiş oldu.

Diğer şehitlerin de görünmeleri devam etti. İrini'de, Vasiliki Ralli'ye, Karies manastırının kadın manastırı olduğunu ve korsanlar tarafından tahrip edildiğini ifşa etmişti. Onun için de sonradan erkek manastırı oldu. Çünkü, o olaydan sonra artık kadınların orada kalmaları için cesaretleri kalmamıştı. Rahibe Olimpia, peder Pahomios'un rüyasında, 1235 yılında bu manastırın başrahibesi olduğunu, ilk defa bu manastırın yanarak tahrip olduğunu ve diğer rahibelerle birlikte onun da yanarak can verdiğini söyledi. Daha sonraları, bir sandık içinde çivilerle birlikte, Azize Olimpia'nın kemikleri kilisecikte bulduklarında, bu kemiklerin başrahibeye ait olduklarını Aziz Rafail ifşa etti. Azize, diri diri bir tahtaya çivilendiğini de söyledi.

12. Aziz Rafail'in daha yeni kerametleri

Karies'lerin büyük şehidi Aziz Rafail, hem Yunanistan'da hem de Yunanistan dışında, kendisinden yardım dileyenlere sayısız kerametler göstermiştir. Onları her çeşit ruhsal ve bedensel hastalıktan tedavi etmiştir. Birçok defa da, Aziz Nikolaos ile Azize İrini kendisine refakat etmiştir. Bunlardan bazıları, başrahibe Evgenia Klidara'nın kitabından alınmışlardır ve onlar da aşağıda sunulmaktadır:

- 1) Bir bayan, beyin kanaması geçirdi ve ağzı yan kaldı. Bu durumdan onu bir kadın komşusu kurtardı. Bunu da Aziz Rafail'in

kandilinden biraz yağ getirmekle başardı. O yağla onu yağladı ve Aziz Rafail'e dua etmesi tavsiyesinde bulundu. Yaptığı duasından sonra Aziz Rafail onun ağzını düzeltti ve böylece o kadın tedavi oldu.

2) Biri, on gün boyunca durmak bilmeyen bir öksürüğe tutulmuştu ve yüksek ateşi de vardı. O zaman düşündü ve Aziz Rafail'in yardımını diledi. Hemen onun mevcudiyetini yanında hissetti ve tedavi oldu. Minnet için ve teşekkür için ağladı ve imansız biri bile olsa iman edeceğini söyledi.

3) Kadının biri karın ağrısından çok şikâyetçi olup sebebini de bilmiyordu. Kos (İstanköy adası) adasına bir doktora gitti. Ancak, o vakit Aziz Rafail onun önünde göründü. Ona, içmesi için bir bardaktan ilâç verdi ve içince hemen iyileşti. Bunun için de ona teşekkür etti ve ona şükretti.

4) Annenin birinde alerjik astım hastası olan bir çocuk vardı. O hasta çocuğu Aziz Rafail'in inayetine adadı ve kiliseye gittiğinde de hastalığı yüzünden yerlerde sürünüyordu. O vakit o hasta çocuğu Aziz Rafail kaldırdı ve çocuk hemen tamamen iyileşti.

5) Birleri, işlediği bir anda, ağır bir demirin ayağına düştüğünü ve ayağını deldiğini anlatıyor. Doktora gitmeyip evine gider. O vakit annesi, Aziz Rafail, onun ayaklarına dokunup onu tedavi etmesi için Aziz Rafail'e duada bulundu. Hemen tedavi oldu ve hiçbir izi de kalmadı.

6) Mitilini'den (Midilli adası) bir kadın, üzerinde portakal büyüklüğünde bir çıbanı vardı. Doktorlar o kadını ameliyat yapmak istiyorlardı. O zaman da kadın, kerametler gösteren Aziz Rafail, Aziz Nikolaos ve Azize İrini'ye müracaat etti. Gerçekten de, sabah olduğunda çıban kaybolmuştu.

7) Birileri, böbreklerinden kötü bir durumda hasta düştü. Böbreklerinde taş olup fena şekilde onu rahatsız ediyorlardı. Bu kişinin karısı, onu Aziz Rafail'in kandilinden aldığı yağla yağladı ve otomatik olarak imanı onu kurtardı.

8) Bir kadının kızı, bronşit hastalığına yakalanmış ve akciğerlerinde su toplanma tehlikesinden korkuyordu. Akşamları durumu daha da kötüleşiyordu. Ancak, Aziz Rafail'in kerametlerini okuyarak Aziz Rafail'den kendisine yardım etmesi için duada bulundu. Kısa bir süre sonra kızı tamamen iyileşmişti.

9) Bir kadının ifadesine göre, ruh hastalığına tutulmuştu ve eli de titriyordu. Umutsuz bir hâlde Aziz Rafail'in manastırına gitti. O vakit onu tedavi etti, ancak, o kadına sağlığını bağışlayanın Aziz Rafail olduğunu her zaman söylemesini istedi.

10) Kadının biri, çocuklarından bir tanesinin sürekli baş ağrılarında şikâyetçi olduğunu söylüyor. Bunun için de 5-6 aspirin almak zorunda kalıyordu. Sonra, Aziz Rafail'in manastırına gitmeğe karar verdi ve gitti. Onun ayazmasından biraz içti, biraz da kafasına koydu ve her şeyi de hemen geçti.

11) Kadının biri doğum esnasında tehlike geçirdi ve doktorlar da o kadının yaşayacağını beklemiyorlardı. O zaman, kalbinin derinliklerinden gelen bir hisle Aziz Rafail'den yardım diledi ve sadece onu kurtarmakla kalmayıp çocuğunu da kurtardı.

12) Bir kişi on sene boyunca amip hastalığından hastaydı. Malının yarısını da doktorlara harcamıştı. Ancak, Aziz Rafail'in yardımını dilediği anda, başka hiçbir rahatsızlığı kalmadan tamamen iyileşti.

13) Başka bir anne, kızının başında bir tümör olduğunu söyler. Bu hastalığın sonucu olarak da görme duyusunu kaybetti ve aklını da kaçırdı. Ameliyat ön hazırlıkları için hastaneye girdi. Ancak onun ninesi Aziz Rafail'den yardım diledi. Aziz Rafail'in kandilinden biraz yağ alıp kızın kafasının üzerine koydu. Onun kuvvetli imanı sayesinde sonunda tamamen iyileşti.

14) Araba şoförünün biri, el, ayak ve beyin iltihabından felç oldu. O zaman, Aziz Rafail'in teşvikiyle, yeni şehitlerin bir ikonasını hediye etti, kendisine Aziz Rafail'in kandilinden yağ gönderildi ve otomatik olarak tüm sağlığı tamamen yerine geldi.

15) Atina'da, ödünden rahatsız olan kadının biri bir hastanede olup kendisini tedavi etmesi için Aziz Rafail'e yalvarıyordu. Ansızın onu iki papaz, Aziz Rafail ve Aziz Nikolaos onu ziyaret ettiler. Hemşireler de, ateşi yüzünden ne dediğini bilemez olup, sürekli olarak, kistini iyi yıkamalarını söylüyordu. Gerçekten de, bu iki kişi onu ziyaret etmiş olup, mucizevî operasyonlarını da yapmışlar ve sonra da tamamen iyileşti.

16) Kıbrıs'tan bir aile, trafik kazası geçirmiş olup tüm aile ıstırap içindeydi. Birinde bel kemiği, diğerinde beyninin yarılması ve başkasında da leğen kemiği kırığı. Ancak, trafik kazası esnasında Aziz Rafail onlara görünüp, merak etmemeleri gerektiğini ve hepsini tedavi edeceğini söyledi. Gerçekten de öyle oldu.

17) Şoförün biri yolculuğu esnasında fitik olup hasta olmuştu. Umutsuzluğunda Aziz Rafail aklına geldi ve onun yardımına sığındı. Hemen de, Aziz Rafail'in merhametli elini üzerinde hissetti ve derhal iyileşti.

18) D.E.İ.(Yunanistan'daki elektrik kurumu) memuru olan biri, direği dikmek üzereyken, bir uçuruma düşmesi sonucu yarı felç olmuş bir hâlde hastalandı. O zaman başından ameliyat oldu, fakat, ölme

tehlikesi de vardı. Ümitsizlik içinde Aziz Rafail'i ziyaret etti. Ona bir büyük mum yaktı. Hüngür hüngür ağlayarak onun mezarını gözyaşlarıyla ıslattı. Hemen o an tamamen sağlığına kavuştu.

19) Birileri, ciğerlerinde köpek şeridi hastalığından hastaydı ve sürekli kan tükürüyordu. Kendisine ameliyat yapılacaktı. Fakat, hemşire kendisine Aziz Rafail hakkında bilgi verdi. Ona ayazma getirdi ve ikonasını da getirip ona ibadet etmesini istedi. Hemen büyük bir rahatlama hissetti ve kısa bir süre sonra tamamen sağlığına kavuşmuş oldu. Doktorlar ona drenaj yaptıkları hâlde hiç de bir sıvı bulamadılar.

20) Sarılık hastalığından hasta olan bir kadının çocuğunun tüm kanını doktorlar değiştirdikleri hâlde yine de durumu kötüye gidiyordu. Bu hasta çocuğun annesi, rüyasında Aziz Rafail'i bir rahip olarak gördü ve bir zeytinlikte onun manastırını gördü. Oraya vardığında, sola dönüp merdivenlerle ayazmayı bulacağını ve arkasına da dostça vurarak, çocuğunun tamamen iyileşeceğini söyledi. Nitekim öyle de oldu.

21) kadının biri, bir çeşit ilerlemiş göz hastalığına fena hâlde tutulmuştu. Doktor, tamamen kör olmaması için bir gözünü ameliyatla aldırmağa karar vermişti. Gece vakti ibadetinde Aziz Rafail'i çağırıyor ve uyuyuverdi. Uyandıığında, elinde küçük bir bıçakla Aziz Rafail'i gördü ve kendisini de tamamen tedavi ettiğini söyledi.

22) Birileri kalbinden kötü hâlde hasta idi ve hiçbir iyileşme de görünmüyordu. Uykuya daldığında, rüyasında bir papaz gördü. O kişi de, Lesvos'un (Midilli adası) Karies bölgesinden geldiğini ve onu ziyaret etmesi gerektiğini söyledi. Bu diyalogu karısı ve kızı da duymuş olup acilen manastıra çekildiler. Kiliseye girip Aziz Rafail'in mezarında diz çökerek secde ettiği vakit de hemen kendisini tamamen iyileşmiş hissetti.

23) Bir kadının çocuğu osteomyelit hastalığından hastaydı ve çok da acı çekiyordu. Bir gece, çocuk üç azizleri, Aziz Rafail, Azize İrini ve Aziz Nikolaos'u gördü ve onu tedavi ettiler. Doktorlar onu gördüklerinde bu kişinin nasıl kurtulduğuna şaşılar, çünkü, kendisine sadece yirmi dört saat yaşam tanıyorlardı.

24) Kadının biri, son derece, karnında bir çeşit kanserden hasta idi ve umutsuz bir hâlde ölümlerle karşı karşıya geliyordu. Bu durumu, onu tedavi eden doktorlar tespit etmişlerdi. Bu kötü durum içerisinde onu Aziz Rafail ziyaret etti. Kadının tamamen iyileşeceğini söyledi. Bu kadın, rüyasında, Aziz Rafail'in manastırını, daha sonra onu ziyaret ettiği şekilde gördü. Aziz Rafail onu, mucizevî gücüyle kurtardı.

13. Manastırın tarihinin bugünkü dönemi

Bugün, Aziz Rafail'in manastırındaki başrahibe Evgenia Klidara'dır. Daha önceleri bu rahibe, İera Nea Moni ve de Hios'ta (Sakız adası) Agia Skepi manastırında başrahibeydi. Atina'nın Vrilya semtinde Agia Magdalini kilisesini yaptırmak istiyordu. Onun için de Hios (Sakız adası) metropoliti Panteleimonas Fostinis'ten izin alıp, isteğini gerçekleştirmek için Atina'ya gitti (1964).

Bu arada çok heyecanlandırıcı bir rüya gördü. Bu rüyada, Aziz Rafail onun bu isteğini yerine getirmesini istemiyordu. Çünkü o, Mitilini'deki (Midilli adası) manastırında başrahibe olmasını istiyordu. O da, Aziz Rafail'in bu kibarca davetini kabul etti ve orada bu faydalı ve güzel işine başladı.

Bugün, bu manastırda, çeşitli yerlerden, (Almanya, Avustralya, Atina, Thessaloniki (Selânik), Drama, Serez, Larisa (Yenişehir), Veria (Karaferie), Kıbrıs, Kiklades, Kriti (Girit), Hios (Sakız adası) ve Lesvos (Midilli adası) olmak üzere, aşağı yukarı yirmi beş tane rahibe mevcuttur. Bunlar bir Hıristiyan toplumu kardeşliğini oluşturuyorlar ve de Aziz Rafail'in koruması altındalar. Manastır sürekli olarak tamamlanmaktadır. Aziz Rafail'in mezarının bulunduğu yerde yeni manastır yapıldı, rahibeler için hücreler inşa edildi, tepenin üzerinde peygamber İlias için küçük bir kilise de yapıldı. Panagia tis Skepis ile onur verilen bir katakomp. Bahçenin içinde de Azize Magdalini'nin küçük kilisesi. Bir de, yeşilliğin korunabilmesi için, iki yüz otuz litrelik koskoca bir su deposu. Dahası da, geyikler, çeşitli kuşlar, tavus kuşları, bir sürü meyve veren ağaçlar ekildi ve birçok çiçekli bir hayvanat bahçesi.

Rahibeler, yaşamak için gereken masrafları karşılayabilmeleri için, ikona resmetme sanatı, bahçe işleri, el işleri, nakış ve heykel sanatıyla meşgul oluyorlar.

Bugün, Aziz Rafail'in ilâhi inayeti, birçok kişinin onu ziyaret edip ondan yardım ve tedavi istemeleri için onları oraya çekmektedir. 9 Nisanda kutlanan aziz şehitlerin ilâhilerini de dinlemek için.